

ОСТАННІ ВІСТІ

Вівторок, 16-го серпня 1966

В АМЕРИЦІ

СУДДА ЗАБОРОНЯЄ КОНГРЕСОВІЙ КОМІСІЙ переводити переслухання. Це рішення викликало обурення в Палаті Репрезентантів проти окружного судді Говарда Ф. Коркорана.

СЕКРЕТАР РІЛЬНИЦТВА О. ФРІМЕН заявив у пресовому інтерв'ю, що подорожчання харчів спричиняють ті посередники, які стоять між фермером і споживачем.

ГОЛДВОТЕР ОБ'ЄДНАВ 4 консервативні групи, щоб мати вплив на номінацію республіканського кандидата на президента в 1968-му році.

НАЙВИЩИЙ СУД має вирішити апеляцію Джека Л. Рубі, який вбив вбивця президента Джона Ф. Кеннеді, і якого стейтвий суд в Далласі, Техас, засудив до смертної кари 4-го березня 1964 року.

ЧИСЛО ПРОДАНИХ АВТ В ПЕРШІХ десятих днях серпня дещо збільшилося і становило 189,845, а в тому самому часі 1965-го року воно становило 186,314.

У СВІТІ

У МАЛЯЗИ, В МІСЦЕВОСТІ КВАЛІ ЛЮМПУР ВІДБУЛИСЯ ПРОТИАМЕРИКАНСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ. Поліція ажила слізного газу, щоб розігнати китайських демонстрантів, які протестували проти візиту американських воєнок, які воюють у В'єтнамі.

БУДДИСЬКІЙ ПРОВІДНИК ТІТЧ ТРИ КВАНГ голдує вже 68 днів. Його здоровий стан дуже погіршився. Лікар Кванга д-р Нгуєн Дай Траї повідомив, що Кванг постановив не переривати голодування і цим заманіфестував свій спротив уряду маршала Кі. Лікар каже, що Кванг ще може порушити, але його стан безнадійний.

З ГОНІ КОНГУ ПОДАЛИ, ЩО ТРИ АМЕРИКАНЦІ ПЕРЕШЛИ КОРДОН до червоного Китаю, не зважаючи на заборону американського уряду.

НОВИМ КОМАНДАНТОМ АМЕРИКАНСЬКОЇ ФЛОТИ В В'ЄТНАМІ СТАВ КОНТРАДІРАЛ ДАВІД РІЧАРДСОН. Річардсон обняв команду Сьомої Американської Флоти, що з її авіаотом летить бомбардування Північного В'єтнаму.

ІНДОНЕЗІЯ, ЯКА ВИСТУПИЛА З ОРГАНІЗАЦІЄЮ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ПЕРЕД РОКОМ, робить заходи, щоб знову повернутися до цієї міждержавної організації.

ІНДИСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ САРВЕПАЛЛІ РАДГАКРИШНАН нарікає за зростаюче безправ'я, говорячи, що «страйки, демонстрації й агітації для благих справ поширюються».

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ ШАРЛЬ ДЕ ГОЛЛЬ вибирається в подорож на Тихий Океан. Ціллю подорожі президента де Голля є між іншими участь у новому випробуванні французької ядерної бомби на Тихому океані.

Прийшло до порозуміння в справі страйку на п'ятох летунських ліній

Вашингтон. — 15-го серпня прийшло до порозуміння в справі нового контракту про працю на п'ятох летунських лініях, бо Міжнародна Спілка Механіків і Працевластів заключили новий трирічний договір про працю, який дає летунським механікам 6-відсоткову підвищку, що коштуватиме власникам п'ятох летунських ліній коло \$87 мільйонів.

„Нью Йорк Гералд Трібюн“ припиняє своє видавництво внаслідок страйку робітників

Нью Йорк. — Відомий в цілому світі ньюйоркський республіканський щоденник „Ди Нью Йорк Гералд Трібюн“ 15-го серпня повідомив, що він мусить припинити своє видавництво, яке існувало 133 роки, і яке не появлялося вже 114 днів внаслідок страйку 10-ох різноробітничих спілків.

Помер Ян Кепура, польський оперовий співак

Рай, Н. Й. — В містечку Рай в стеїтї Нью Йорку помер у своєму домі в понеділок 15 ц. м. на удар серця на 62 році життя широко відомий польський оперовий співак Ян Кепура.

На оселі СУМА в Еленвілл відкрито вишкільний табір виховників та впорядників

Еленвілл, Н. Й. — Дня 14 серпня, в неділю, закінчився другий виховно-вишкільний табір ім. Симона Петлюри на оселі СУМА в Еленвіллі. Командантом 1-го табору ім. І. Франка, що закінчився три тижні тому, і другого — ім. С. Петлюри був п. Любомир Кормелюк, а головним виховником мгр Юрій Кульчицький.

Помер Теодор Маль-Малюта, кол. сотник Армії УНР

Сомерсет, Н. Дж. — Вночі з 15 на 16 серпня ц. р. тут після довгої і важкої недуги помер на 73-му році життя кол. сотник Армії УНР Теодор Маль-Малюта, лицар Ордена Симона Петлюри.

КРЕМ'ЯНІ НОЖІ ТА БУЛАВА

За околицями невеличкого містечка Яма, на Донеччині, на горбі, що височить над берегом ставка, знайдено в ґрунті три крем'яні ножі та булаву, також виготовлену з кременю.

Виполошують партизанів із кривки

Вояки із з'єднання Корпусу Морської Піхоти ЗДА просліджують тунель, що його використовували комуністичні партизани для нападів і засілок.

КОМУНІСТИ ПЛАНУВАЛИ ЗБРОЙНО ЗАХОПИТИ СТОЛИЦЮ САЙГОН У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ

Сайгон. — Американське військово командування дійшло до висновку, що комуністичні партизани планували захопити Сайгон у південному В'єтнамі. Це мало статися у вихідні дні 10-11 вересня ц. р.

Західня Німеччина змагає до покращання взаємин з комуністичними сателітами

Бонн. — Заступник голови опозиційної Соціал-демократичної партії Гелмут Шмідт відвідав недавно Польщу, Словенський Союз і Чехо-Словаччину й веде кампанію за те, щоб західно-німецький уряд спершу визнав Румунію і Чехо-Словаччину, а виведзі потім Мадяричину й Болгарію та нав'язав з усіма ними дипломатичні взаємини.

Кардинал Вишинський боронить право Церкви охопити всі ділянки життя

Варшава. — Польський кардинал Стефан Вишинський заявив під час святкування 1000-річчя польського християнства в Ополью на Шлезьку, що Католицька Церква повинна цікавитись всіма ділянками життя в Польщі та впливати на них.

Завершення святкувань 75-річчя поселення українців у Канаді відбудеться у Вінніпегу в днях 8-10 жовтня

Вінніпег. — Згідно з повідомленням Централі Комітету Українців Канади, завершення святкувань 75-річчя поселення українців в Канаді відбудеться у Вінніпегу 8, 9 і 10 жовтня з такою програмою: Субота 8 жовтня: Конвенція Крайової Ради КУК, до якої входять члени Президії і Президіяльної Ради КУК.

Студенти-українці Манітобського університету влаштовують День Української Молоді

Вінніпег. — У зв'язку з 75-річчям поселення українців у Канаді в цьому році й 100-річчя Канадської Федерації в наступному році, організація українських студентів при Манітобському Університеті влаштує, в днях 10-11 вересня ц. р. в Вінніпегу конференцію „День Української Молоді“ з метою простудіювати важливе питання єдності

Появився 21-ий зошит словникової частини „Енциклопедії Українознавства“

Сарсель, Франція. — В кінці червня ц. р. вийшов із друку і розсилають передплатникам 21-ий зошит виданої Науковим Товариством ім. Шевченка під редакцією проф. Володимира Кубійовича газетової Енциклопедії Українознавства.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

40-ЛІТТЯ СМЕРТІ ГОЛ. ОТ. С. ПЕТЛЮРИ В ІТАЛІЇ

Рим. — Місцевий італійський тижневик „Нуова републіка“ („Нова Республіка“) з 12 червня помістив статтю д-ра Василя Федорчука про Головного Отамана Симона Петлюру під назвою „Симон Петлюра: український національний герой“ (в 40-ліття його трагічної смерті).

217 ВІДЦІЛІ УНСОЮЗУ В РОЧЕСТЕРІ ВЛАШТУЮТЬ ПІКНІК З ПОВСЯЧЕННЯМ ПРАПОРА

Рочестер, Н. Й. — Братство св. Йосафата, 217-ий Відділ УНСОЮЗУ в Рочестері, Н. Й. влаштує в неділю 21 серпня ц. р. о год. 2-ій по полудні на площі Гайкорі Гров, 131 Орчард Стріт у Вебстер, Н. Й., пікнік, пошануванням Нового Братського Прапора. На що урочистість запрошено 24 місцевих і навколишніх організацій, як кумів. Довершити посвячення прапора впр. о. Чомко. Від'їзд із Рочестеру автобусами з-під Українського Американського Клубу о год. 1.45 по пол. Якщо б був дощ, урочистість відбудеться в приміщеннях Клубу. Під час пікніку буц. р. закінчилися виклади де забава з музикою.

ЛІТНІ КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА В ОТТАВЬСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Оттава, Онт. — 13 серпня ц. р. закінчилися виклади де забава з музикою.

СВОБОДА

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid of the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly \$5.

Передплата: На рік \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. На три місяці \$4.00. Для членів УНСОЮзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреса платяться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши задрасовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Проблема злочинності

Американське громадянство схильоване і стурбоване зростом злочинності. Очевидно, злочини не є сумним "привілеєм" однієї тільки Америки: найкращим доказом поширення злочинності в усюму світі є ось такий факт, як, наприклад, убивство в п'ятницю минулого тижня в Лондоні серед білого дня двома молодими бандитами трьох неозброєних поліцейських. Значно побільшило число поліцейських у Токіо та створено окреме міністерство для поборювання кримінальної злочинності в Москві. Все це є мала частина, що в суцільній масі є краще. Тимчасове збільшення п'ятих молодих жінок протягом останніх кількох тижнів в приморській смузі стейту Нью Джерсі та важкі расові заворушення у Квінленді, Шикаго, Дітроїті й Брукліні в Нью Йорку, сполучені з стріляниною й активним спортивним поліцейським та з хуліганськими вибухами, грабунками і підпалами — знову актуалізували проблему злочинності в ЗДА.

Як твердить суперінтендент поліції в Шикаго, Орланд В. Вілсон, який перед тим був деканом школи кримінології при Каліфорнійському університеті, загроза збою злочинності у тому, що кількість злочинців зростає у п'ять разів швидше, як число народжень. Отож, коли б таке відношення продовжувалося впродовж десяти-двадцяти років, то становище стало б дійсно застрашливим. Газетні згадки, що невідомі слухачі законам громадян будуть сидіти в окремі громади, щоб творити обведені муром геста в обороні проти зовнішнього злочинного світу — перетастають бути фікціями: названий шикагівський фахівець криміналістики відвідав недавно на передмісті Лос Анджелесу новозасновану посіліть групи емеритів, які ту своєю оселою обвели муром і поставили при ньому озброєну сторожу.

Звичайно, злочинність не є тільки проблемою безпеки, але є також проблемою соціальною, проблемою індивідуальною і громадською моралі, проблемою переборщеної лібералізації поглядів на такі справи, як подружнє життя, виховання дітей, завдання шкіл і т. д. Отож у прилюдних пресових і словесних дебатах на цю тему беруть участь одночасно кримінологи, як і педагога, суспільники, правники та державні мужи-адміністратори. З проголошеною статистикою виходить деякі безперечні й багатомовні факти: більшість злочинних актів доконують особи — чоловіки й жінки — у віці 17-25 років, — більшість злочинців походять із так званих зламаних подружж, себто з батьків, які розвелися і тим дали своїм дітям погані приклад. Усі знавці цієї проблеми одноставно стверджують, що головним лихом є те, що обоє батьків працюють і тому не мають часу ані терпачі займатися своїми дітьми. У педагогічних колах вже ведеться дискусія, чи правильно владати пвесь натиск на науку, на вповноваження учням якнайбільше книжкового знання і легковажити при цьому виховання, зацпелювання добрих манер, почуття душової дисципліни у молоді. Очевидно, що нужда-безробіття, механізація в халулах, неграмотність і брак гігієнічних умов життя завжди сприяють злочинності.

Очевидно, що в першу чергу, так би мовити безпосередньо, зацікавлені цією проблемою чинники прилюдної безпеки, себто поліція місцева, стейтова й федеральна. Всі вони в один голос твердять, що Найвищий Суд своїми рішеннями з останніх вісьмох років у ділянці кримінального права й поліцейської та судової процедури значно утруднили ім їхні завдання. Зокрема, у 1964 році Найвищий Суд — борюючи безкомпромислово принципи конституції — вирішив, що ніяке признание до вини арештованого, хоч би він наводив усі подробиці докананого ним злочину, не ляжає на совість того правдоствора своїх зізнань — не вважає, коли арештований склав те зізнання в несприятливості свого адвоката і коли не був поінформований, що може мовчати, бо все, що він скаже, може бути зраховане в його некористь. Найвищий Суд вирішив, що признание до вини арештованого у слідчому переслуханні чи навіть в нижньому суді не важке, якщо воно порушує права підсудного, застерезивши 5-им Додатком до Конституції. Цього року Найвищий Суд ще більше уточнив і загострив свої попередні рішення в цій справі, вирішивши, що поліція має доказати, що підсудний, який признає до вини, дійсно склав своє признание в повній свідомості своїх конституційних прав, які дозволяють йому мовчати, і прав процедурального характеру — мати свого адвоката від першого ж переслухання. Названий угорі кримінолог твердить, що молоді злочинці стали тепер більш арогантними. Хлопець-злочинець кричить до поліцейського: "Тобі не вільно торкнутися мене, бо я — неповнолітній", або: "Ти порушуєш мої права й привілеї, що стосуються мого приватного життя. Це незаконне втручання поліції в конституційні права громадянства!"

У Нью Йорку й Шикаго станомі організації поліцейських густро вистаюють проти так званих цивільних, чи як мішаних рад, які мають розглядати всі скарги на брутальну поведінку поліцейських. Знавці відносин не печать, що деякі такі скарги оправдані, проте вказують на негативні для поліцейських психологічні наслідки заведення згаданих рад. Ці органи, ці ради звертають увагу на те, щоб поліція пристойніше, делікатніше поводитися з арештованими, а також з публікою під час вуличних заворушень, але водночас вони б'ютьто проти власної волі обнижують мораль поліцейських і послаблюють їх енергію у поборюванні злочинних елементів.

Відомо, що наслідком брутальності злочинців є жалюгідне явище "нейтральності" публіки: окремі громадяни боляться виступати в обороні напастованих жінок, щоб не стягнути на себе помети злочинця, його сполків чи приятелів. Видатні американські громадяни вважають, що треба не тільки закликати до загального пошанування права, але й мобілізувати все громадянство до активної боротьби проти проявів беззаконності.

У всій цій сумній справі відрадиним явищем є те, що ведеться про неї таку широку дискусію, яка невіддільно має бути пов'язана з конструктивними рішеннями, що в свою чергу вплинуть на скріплення загальної моралі в родині й громаді.

ЗМІНА В АМЕРИКАНСЬКІЙ МОРСЬКІЙ СТРАТЕГІЇ

Минулого місяця зі спущенням на воду в Гротоні, Кон., 41-го атомомого підводного човна завершено основну зміну в американській морській збройній силі. Так характеризує цю подію відомий військовий коментатор Ю. Грін. І це факт, що з тим моментом американська морська стратегія увійшла в нову епоху з появою стадію зрушення всіх доперішніх, класичних правил і форм воєно - морського мислення. Бо тільки так, а не інакше слід розглядати завершення цього суднобудівельного плану, який зрештоволіонував морську силу ЗДА, надавши їй нових стратегічних вимірів нищівності.

Із переданням на дійову службу 41-го атомомого підводного човна типу "Поларіс" закінчено скоріше, як заплановано вісім років тому, цей сміливий план. Як відомо, підводні човни "Поларіс" мають можливість майже необмежений час перебувати під водою, а засяг дії їхніх ракет дорівнює 2,500 морських миль. У перекладі на просту мову це означає, що згадані субмарини можуть залишити при потребі у кожному кутку світу.

Пляк побудови цілої серії атомових підводних човнів здійснено за початком Комісії Національної Оборони. Вага кожної такої субмарини - велетня дорівнює вазі надводного нищівника — від 6,900 до 8,500 брутотони, а своїх підводних побратимів старшого типу вони далеко перевищують не лише радіусом дії, часом перебування під водою, але й своїм просто неувяною силою ядерного озброєння. Отож, вони являють собою найбільш стратегічну загрозу для кожного противника.

Восні знавці вважають, що нова серія атомових субмарин ЗДА зробила американську морську силу такою, для якої "немає нічого недосяжного і незнищенного на морі і на суходолі". Кожна субмарина "Поларіс" має 16 атомових ракет і може зустрілятися із з-над і з-під води. Всіх таких ракет налічується 656. В поінформованих колах твердять про будову нової серії такого типу субмарин і їхніх охоронців при рівночасному вдосконалюванні всіх тих субмарин, що вже є на службі.

Субмарина "Поларіс" поділяється на три типи. Субмарина типу Джорджа Вашингтона важить 6 700 брутотон і має засяг ракет до 1 200 миль. Вони є на службі від 1961 року і засяжність їх ракет збільшується тепер на 2 500 миль. Субмарина типу Е.Е.Лена важить 6 900 брутотон і засяжність її ракет збільшується тепер на 2 500 миль. Субмарина типу Лядаст (іх с 21) — найбільша субмарина світу, важить 8 500 брутотон і засяжність її ракет становить 2 500 миль.

Але в остаточному плані передбачається до 1970 року

всі субмарини озброїти ракетами П-3 вдосконалюваного тепер типу "Посейдон", настільки точними у прицілі, що їх вважають "найідеальнішими ракетами". Ракети "Посейдон" матимуть по два метатони нищівної сили, отож удвоє і навіть утроє більше, як її мають тепершні ракети, і до того ж будуть забезпечені "радарово законотним вивішуванням", яке не даватиме ворогові спромози встановити точні місця, звідки їх вистрілено.

Кожна американська субмарина перейшла пробу перебування під водою протягом 55-60 днів. Досі ані європейським підводним човнам, ані європейським надводним контрольною системою, інстальованою на окремих кораблях, не вдалося ані разу виявити американських субмарин під час їх підводних рейдів. Як відомо, атомові субмарини ЗДА пропливали пооді кригою північного бігуна і запливали непомітно в здавалося б недоступні морські гірщини. Усіх їх розташовано тепер так, що вони можуть діяти поодинокі або групами в залежності від стратегічних вимог.

За допомогою ЗДА в Англії розпочали також будувати атомові субмарини, а Франція вже має у будові кілька атомових субмарин. Американська розвідка понає від 8 до 15 атомових субмарин, поодинокі 4000 брутотон, випущених ракетами, засяг яких вагається від 300 до 500 морських миль. Поки що в європейських субмаринах немає такого влаштування, як в американських "Поларіс", і вони можуть зустрілятися з надводною прицілю. Восні морські коментатори пишуть, що якраз тепер розпочалося в повному розмаху змагання між СРСР і ЗДА.

Згідно з вірогідними джерелами ЗДА, як досі, впередили СРСР на 5-7 років кількістю і якістю підводних атомових човнів. У фаховій пресі появилися пестіки, що половину атомових субмарин ЗДА приділено до 7-ї флотії, і всі вони оперують в обширі трикутника Гаваянські острови, Японія і В'єтнам. Є натяки й на те, що у випадку, коли б червоної Китай поважився вмишатися одсерто в В'єтнамську війну, ті атомові субмарини були б тією першою нищівною силою, яка почала б торонити його запліди.

ЛУКА ЛУЦІВ

ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІАЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ

(54)

І. Книш слушно зазначає, що, хоч Ольга багато прочитала книжок, які її радив читати Франко протягом чотирьох років знайомства, дождезлезний лист від нареченого про подружній трактат, уривок із якого ми вище навели, "міг її радше охолодити або й відстрашити" від одруження з Франком. І. Книш заохочує Ольгу до тих жінок, які не захоплюються працею, до якої закликав її Франко. А це тим більше, що Франко мало що міг заробити пером, а що могла ним здобути Ольга, яка писала, вже після одруження, 27-го листопада 1879 р. Франкові: "Я до роботи ліняла, я до нічого не здала. Ми з образуманням і талаютом не нарівні, ... а лише таке подружжя може любитися стало й правдиво". (ст. 25).

14-го вересня настала розв'язка трагедії, яка мала великий вплив на життя Франка. Пост важко пережив цей удар долі, і навіть думає, що його кохана любила його не в дійсності, а у сні. "І серце бідне врес в мене, що ти злукавила зо мною!" Але пізніше він вірить коханий, і в своїм пірші приписує їй такі слова:

ФЮРЕР НІКОЛИ НЕ ПОМИЛЯЄТЬСЯ!

(Нотатка про судовий процес у Мюнстері)

Курт Гізе, кол. "СС-штурмшарфюрер", 64-літній штатдобресекретар А.Д. на пенсії, з Констанції, "зворіс на хрвоційній залпк дам'аті". Оборонець Удо Ернст з Дортмунду зажадав, щоб його клієнта піддали лікарським огляддям, одначе суд вважає цього підсудного за симулянта, що "не пригадує", як він власноручно застрелив 25 жидів і разом з Крюгером та іншими обвинуваченими брав участь в ексекуції 2,000 жидів. У 1933 р. він став членом НСДАП, щоб, мовляв, "не бути паршивою віцею" і не стояти осторонь "відродження Німеччини". На службу в поліції, СА і СС він вступив тому, що, як малій людині для нього "не було іншого місця".

Інші підсудні, що відповідають за вільної стопи, це: вефортунний самогубець 59-рітній Альфред Гасс з Актрупу (Шлезвіг-Гольштайн), 51-літній Отто Брок з Фракфурту в-Майном, 50-літній Отто Гресе з Вестфалії та три інші, про яких згадаємо пізніше.

Як сказано, первісне число обвинувачених у Станиславівському процесі було 18, з них двоє в міжчасі померли, а двоє з огляду на недуго покищо виключено з судового процесу.

Акт обвинувачення, списаний на 311 сторінках машинного друку, закіндає всім підсудним участь в рр. 1941-1944 у вимордуванні 80,000 жидів і поляків у Станиславіві та навближчих околицях.

Головному підсудному Гансові Крюгерові приписують: підготову і керівництво в дні 3-го вересня 1941 року "показової ексекуції" 800 осіб з-поміж жидівської і польської інтелігенції, що була переведена в лісі поблизу Станиславова на наказ СС-бригадфюрера і команданта Зіхергайтсполіції у Кракові — д-ра Шенгратта. Крім того підготову та особисте керівництво ексекуцію 12 тисяч жидів, що була проведена на станиславівському жидівському цвинтарі, з наказу СС і поліційфюрера "Дістрікт Галіції" Кацмана з 3-го числа в "криваву неділю" 12-го жовтня 1941 року розстріляно і поховано в масових могилах 8 тисяч, а решту з огляду на "перевирнення" ексекуційного батальйону і самого Крюгера, який особисто розстрілював неповинні жертви, "відложе участь українці під німецькою командою, а проведено її з наказу, як зніас Крюгер, СС-поліційфюрера для Остгаліції у Львові "СС-штадтартен-фюрера" Кацмана, який по закінченні війни прозивав під фальшиним прізвиськом в Дортмунді і там помер у 1957 році.

В акті оскарження говориться також про розстріл 25 жінок, нібито членів польської - жидівської підпільної організації "Сіль-вестр". Ця ексекуція відбулася на подвір'ї гестапівського тюрні в Станиславові у грудні 1941 року. Не вважаючи на мороз, з наказу Крюгера всіх арештованих, на чолі з провідницею цієї групи, якоюсь Лідією, роздягнено догола, після чого сам Крюгер "пострілював у потилицю" всіх їх побирав, причому інший підсудний, Курт Гізе, який "не пригадує нічого", активно йому допомагав.

В акті оскарження говориться також про розстріл 25 жінок, нібито членів польської - жидівської підпільної організації "Сіль-вестр". Ця ексекуція відбулася на подвір'ї гестапівського тюрні в Станиславові у грудні 1941 року. Не вважаючи на мороз, з наказу Крюгера всіх арештованих, на чолі з провідницею цієї групи, якоюсь Лідією, роздягнено догола, після чого сам Крюгер "пострілював у потилицю" всіх їх побирав, причому інший підсудний, Курт Гізе, який "не пригадує нічого", активно йому допомагав.

В акті оскарження говориться також про розстріл 25 жінок, нібито членів польської - жидівської підпільної організації "Сіль-вестр". Ця ексекуція відбулася на подвір'ї гестапівського тюрні в Станиславові у грудні 1941 року. Не вважаючи на мороз, з наказу Крюгера всіх арештованих, на чолі з провідницею цієї групи, якоюсь Лідією, роздягнено догола, після чого сам Крюгер "пострілював у потилицю" всіх їх побирав, причому інший підсудний, Курт Гізе, який "не пригадує нічого", активно йому допомагав.

Ти ж думаєш, я сліз не лила по ночах темних не тужила? Не я лукавила з тобою, а все лукавство в наших строю дороги наші віддалило і серця наші розлучило, та нашої любови не дбало. (1880) (Там же, ст. 98-99)

16-го серпня 1896-го року Франко писав А. Кримському, що про любов до Ольги Рохкевич говорять такі його твори, як цикл віршів "Картка любови" (9 поезій з 1878-1883 років) у збірці "З вершин і низин" та оповідання "На дні".

В. Дорошенко у розвідці "Страдницький шлях Івана Франка" в 156 томі ЗНШ наводить далеко більше Франкових поезій, присвячених, чи радше написаних під впливом любови до О. Рохкевич. (ст. 15). Ми не будемо їх вичисляти, бо це належить більше до психології творчості, як до нашої теми — "Франко — борець за національну і соціальну справедливість".

Однак, треба згадати сьомий вірш із циклу "Картка любови", бо він показує нам Франка — бойовика, який переміг своє особисте нещастя і відкинув думку про самолюбство, подібно як і герой його повісті д-р Рафалович ("Перехресні стежки"):

Я буду жити, бо я хочу жити! Не щадячи ні трудов, ані поту, При ділі, що наші вік береть вершити, Наїду й свою я твояку роботу. З орлами я не думаю дружити,

ЩЕ В СПРАВІ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ

(Зауваги українських громад Південної Америки)

Справа скликання Світового Конгресу Українців стає знову актуальною, і пресові зацікавлені з аклікають трактувати цю справу як невіддільну потребу нашої дійсності. Українські еміграційні скупчення в загальному начислюють понад два з половиною мільйони громадян і мають широку мережу суспільних, релігійних, культурно-освітніх, кооперативно-економічних організацій, які внаслідок розпорощення та браку планової співпраці роздроблюють свої сили та продуктивність, тож якраз цей майбутній Світовий Конгрес Українців має би висвітлити та устійити всі можливості спільної, планової акції всіх творчих та продуктивних клітин нашої спільноти.

Українські скупчення в країнах Південної Америки, що в зокрулленні начисляють понад 300 тисяч громадян, із задоволенням сприймають заходи для підготовки запланованого Конгресу і очікують остаточного висношення, коли і де цей Конгрес відбуватиметься, а їх поодинокі крайові центри подбають, щоб у найкоротшому часі подати свої публічні декларації відносно участі в Конгресі!

Для реалізації Конгресу Української Еміграції треба підходити якнайбільше розсудливо і без довід-яких партійних думок чи комбінацій, була переведена в лісі поблизу Станиславова на наказ СС-бригадфюрера і команданта Зіхергайтсполіції у Кракові — д-ра Шенгратта. Крім того підготову та особисте керівництво ексекуцію 12 тисяч жидів, що була проведена на станиславівському жидівському цвинтарі, з наказу СС і поліційфюрера "Дістрікт Галіції" Кацмана з 3-го числа в "криваву неділю" 12-го жовтня 1941 року розстріляно і поховано в масових могилах 8 тисяч, а решту з огляду на "перевирнення" ексекуційного батальйону і самого Крюгера, який особисто розстрілював неповинні жертви, "відложе участь українці під німецькою командою, а проведено її з наказу, як зніас Крюгер, СС-поліційфюрера для Остгаліції у Львові "СС-штадтартен-фюрера" Кацмана, який по закінченні війни прозивав під фальшиним прізвиськом в Дортмунді і там помер у 1957 році.

В акті оскарження говориться також про розстріл 25 жінок, нібито членів польської - жидівської підпільної організації "Сіль-вестр". Ця ексекуція відбулася на подвір'ї гестапівського тюрні в Станиславові у грудні 1941 року. Не вважаючи на мороз, з наказу Крюгера всіх арештованих, на чолі з провідницею цієї групи, якоюсь Лідією, роздягнено догола, після чого сам Крюгер "пострілював у потилицю" всіх їх побирав, причому інший підсудний, Курт Гізе, який "не пригадує нічого", активно йому допомагав.

Світовий Конгрес Українців має би зайняти місця до-теперішніх наших Централь, — його основна діля бути посередником та авторитетом для поодиноких крайових центрів, щоб усі наші утруповання були в постійному контакті і спільною працею одна одну доповнювали, а не поборювали!

Світовий Конгрес Українців має визначити завдання й компетенції створеної ним Централу, побудованої при співучасті всіх існуючих центрів та утруповань, як рівноправних членів, які перебувають на себе відповідну частину зобов'язань та відповідальності у почестній і надзвичайно важливій акції.

Прилюдне обговорення та висношення засадничих питань, пов'язаних із скликанням Світового Конгресу Українців, дадуть змогу знайти успішну розв'язку в поладженні різного роду формальностей, а також поставлять цю акцію на належній висоті.

Треба докласти всіх можливих зусиль, щоб участь в Конгресі взяли всі наші еміграційні скупчення в Європі, Америці та Австралії, причому вже тепер повинні створитися відповідні крайові комітети, намічені місцевими організаціями, щоб завчасу подбали про членність та належну умандатованість делегацій. Вже тепер поодинокі наші скупчення повинні через нашу пресу висловити свої конкретні побажання.

Скликання Світового Конгресу Українців з нашою черговою konieczністю, і тому треба всемірно подбати, щоб відбувся він на добро і славу нашого народу.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ (Далі буде)

Та я опрусь гниючому болоту, Щоб через нього й другим шлях мостити, На те віддам свій труд, свою охоту. (1880) (XV, А., 99-100)

"Бажав я для сковапих полі!"

Так починається вірш "Думкою в тюрмі", що його написав Франко в 1877 році. Побудований він на засаді контрасту, яку Франко обороняв в розмові з В. Барвінським. В'язень встає рано і дивиться на ясне небо, яке всімається до всіх, на пожовклі від сліз тюремні стіни:

Тут слюзи, ти радість голосиш! Ти заплах свободи приносиш, А тут ось понура тюрма, Могила тісна та німа.

Живий у могилу заритий, Гляджу я на світлом облантій, На вільний, веселий той світ — Кров жаром у жилках кипить.

За що мене в пута скували, За що мені волю відняли? Кому і чим я завинив? Чи тим, що народ свій любив? (XV, А., 31)

У вірші "Невільники" поет дивиться у вікно і бачить на вулиці людей-невільників своїх нестатків та потреб. Бачить він і пишпо одягнених панів та пань, які також є невольниками, "забавів своїх, дурниць, зіпсуття і нудьги".

Шикаго, Іл.

15-ЛІТТЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ВА „УКРАЇНЬКА УЧИТЕЛЬСЬКА ГРОМАДА”

В цьому році Школа Українознавства „Учительська Громада” в Шикаго відмітила 15-ліття свого існування. Цей ювілейний рік записався новими успіхами в історії школи, бо 15-й рік праці позначився найбільшим числом учителів (25), найбільшим числом класів (22) та найбільшим матуральним випуском — 28. Ця найбільша у вісьмома світі Школа Українознавства виростає із „Дитячого Клубу” при Т-ві „Самомоці”, створеного восени 1950 року. Сьогодні очолює її дир. А. Антонович, а опікується ним Т-во „Учительська Громада” під головуванням п. Ю. Назаревич. Зі школою гармонійно співпрацює „Батьківський Комітет” (голова п. Ю. Стельмачук). Школа належить до сітки шкіл Шкільної Ради УККА, і її регулярно відвідує інсп. І. Білоус. Пріміжшуть вона в шкільній парадній школі парохії св. о. Миколая. З огляду на велике число дітей в останньому шкільному році, діти класів 3 відділи, сім класів по 2 відділи, а дві по одному.

Для визначення 15-ліття школи підготовано імпрезу, пов'язану з поклоном Іванові Франкові 5 червня на відпочинковій оселі в Равінді Леуку. В програмі взяли участь всі інші школи українознавства, молоді, місцеві та громадські організації метрополітаною Шикаго. Основною точкою імпрези було садження дуба в честь Івана Франка з окремою церемонією передавання води з Дніпра, землі з могили Тараса Шевченка та з могили Незнаного Воїна і чільних громадян з українського католицького православною цвинтарів. Свято притягнуло понад 2000 учасників і залишило незабутні враження, бо це ніколи ця оселя не бачила тільки української молоді в дефіляді та в місцевих виступах, з яких найбільш

замітною була інсценізація „Землею Українською”, видана учнями школи Учительської Громади. Величаво відзначено також державні річниці: 1-го листопада (на-шкільній площі піднесено американський і український прапори), і 22-го Січня (свято в шкільній аудиторії). На ці імпрези прибули представники комбатантських та молодіжних організацій з прапорами. До інших вдалих імпрез слід зачислити концерт 10-літнього піаніста — віртуоза Б. Сперкача (17-го травня), которого після конкурсу найменовано почесним учнем школи, а також велику вечірку — забаву для українських середньошкільників Шикаго та костюмовану забаву для дітей в карнаваловому сезоні.

Щорічно школа перепропаганджує обов'язковий конкурс декламації, поправного читання, писання і прочитаних лектур. Вибрано наперед шість найкращих учнів в кожній класі, а описали вони змагались в міжкласовому конкурсі в трьох групах: перша від 1-9 літ, друга — від 10-12 літ, а третя від 13 літ вгору. Разом відзначено 261 дитину франківськими відзнаками. Другий шкільний конкурс мав за ціль вибрати найкращу класу в співи і його проведено в двох групах: нижчій і вищій. В кожній класі учні під проводом своїх опікунів змагались у збірці на грошовий фонд: „Діти — Дітям”. Збірка принесла 960.43 дол., і цю суму Урава школи розділює потретью частину матеріальною допомогою українським дітям, школам, сиротинцям, таборам у вісьмома світі.

Про педагогічну вартість школи найкраще свідчать відбуті в ній іспити зрілості (матури). Доє вже 147 випускників одержало диплом по закінченні 11-річної науки та складенні кінцевого іспиту. Цього року, після додаткових до б р о в і льних

Таблю Абитурантів Вищого Курсу Школи Українознавства в Шикаго

лекцій, стануло 27-го і 28-го травня перед Іспитовою Комісією Шкільної Ради УККА, очоленою інсп. І. Білоусом — 28 кандидатів (15 дівчат і 13 хлопців). З визначним успіхом склали іспит — 8 кандидатів, з дуже добрим — 6, з добрим — 11, з достатнім — 2; одна кандидатка відступила від усного іспиту. Це була восьма з черги матура в нашій школі і її склали слідувачі абсолювенти: О. Березенька, О. Гордійський, М. Дурбак, Я. Папушківич, Н. Пилипчук, І. Савка, О. Скачак, А. Фаріон, О. Касіян, М. Мартинюк, В. Олексюк, О. Стрільчук, О. Яримович, Е. Вілик, О. Ворук, М. Вурбак, Е. Гриневич, Я. Кобиляцький, З. Ліщинський, Б. Матусяк, А. Палагнюк, О. Палинич, С. Тарасенко, О. Юревич, Б. Бровар, Г. Доктор.

Традиційний прощальний вечір абсолювентів відбувся 11 червня. Після кінцевого іспиту матуристів (декламації, співу, форт. точок, танку тощо), відбулась церемонія вручення дипломів. Тим, що одержали визначний поступ, вручено статуетки (погруддя Іван Франка), уфундовані Батьківським Комітетом школи. Від школи попрощав випускників директор проф. А. Антонович. Опікун матуральної класи М. Губчак остеріг їх в „останній лекції” перед

Трентон, Н. Дж. КОНЦЕРТ БАНДУРИСТІВ 18 квітня Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка концертувала в акустичному приміщенні „Вор Меморіал Біндінг”, а справами адміністрації концерту займався член Капелі і керівник місцевої піводинної, щонедільної, радіо-програми, п. Іван Самокиш.

Капеля Бандуристів мала чималу кількість слухачів, не лише зосереджених української, але і з американської, публіки та відвідала з Трентону з моральним доволеним і з неабияким матеріальним збором, що часто перевершував касові збори: Нью Йорку, Ньюарку, Філадельфії.

Цьогорічний концерт Капелі Бандуристів в нашому місті належить до одної із найкращих імпрез. З одного боку пропагандистське значення, якщо йдеться про американське оточення та популяризацію української пісні і музики. З другого ж боку національно-виховне, якщо йдеться про участь в таких імпрезах української публіки, яка після кожного такого виступу висококомітських одиниць оживає, гуртується в рідному середовищі, а то й притягає туди загублені віви... Так добувас після кожного концерту Капелі Бандуристів, зокрема в малих осередках скучення українських людей! А ще як до цього додати старанну і доцільну підготовку адміністрації, що за поміччю радіа, преси, телевізії та друкованого і голошеного слова велико сприяє влаштуванню таких імпрез, тоді можна сміло з піднятою головою показатися перед своїми американськими сусідами, співвітчимами і товаришами праці і тиңнути їм ввіч: А все ж таки ми масмо „щось” показати та чим гордитися!

згубною філософією екзистенціалізму, і пригадав їм, що історія людства формус не стандартна маса, але ті, котрі вірять, за словами Івана Франка, що „на них мільйонів стан стоїть”. Ці слова Великого Каменяря та постаті Каменяря відвіють як дороговказ на цьогорічному таблю, що його по-містечку виконала студентка містечтва О. Скоробак. Після подяки родичів учителям, висловленої мгр В. Ліщинським, всі присутні перейшли до кафеєри на прийняття та матагу-ральний равт-забаву, що їх приготував Комітет Батьків Матуристів, яким кермувала з відданістю п. М. Яримович.

Тим нашим громадянам, що скептично чи іронічно дивляться на працю наших шкіл, варто було послухати прощальне слово цьогорічної абсолювентки Н. Пилипчук, яка від імені молоді заявила: „Питаємося, як вартість цієї школи не с знизена тим, що ми нібито „примушені” до неї ходити? Але, чи справді воно так? Хіба питається батько сина, чи він бажав одержати спадщину? Ні, з батьківсь-

кої любові він залишас їй не як тигар, а як дарунок! Ті батьки, котрі зрозуміли високу вартість цього дарунку, прислали нас сюди здобути його. До цього треба тільки потрудитися. Протягом шкільних років познайомились ми з історією їх батьківщини та зі словом, котрим говорими славні сини того народу. Та, найголовніше, пізнали, що вони і ми, — це одні люди, що їх батьківщина с нашою, та що ми не масмо чого соромитися такого походження. Це всі ми раніше знали у неспільній формі, але без твердої підтримки. Через наших учителів ми дійшли до певности. Здається, що нині приходить кінець тій науці, та що нині ми відходимо назавжди. Та воно не так. Нині стрічаємо початок тої науки. Бо так, як одержаний скарб може збергтися, або пропасти, наше знання може бути використане, чи згублене. Оцінка на нашому дипломі щойно тоді буде корисна, як ми зуміємо застосувати її до життя. Обіцяємо вам, що життя с іма не зіб'є нас із пугі”.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

в тенісових — змаганнях на Союзівці. Бажаючи присвятитися медичним студіям, він ніс подання до кількох медичних шкіл на сході Америки і до кожного з них був прийнятий, включно з такими як: Сайд, Корнел і Колумбія. Юрко вибрав медичну школу при Університеті Корнелл, Н. Й., де й почне свої студії у вересні ц. р. Молодому медикові Юркові Савицькому бажасмо багато успіхів і витривалости в науці.

кої любові він залишас їй не як тигар, а як дарунок! Ті батьки, котрі зрозуміли високу вартість цього дарунку, прислали нас сюди здобути його. До цього треба тільки потрудитися. Протягом шкільних років познайомились ми з історією їх батьківщини та зі словом, котрим говорими славні сини того народу. Та, найголовніше, пізнали, що вони і ми, — це одні люди, що їх батьківщина с нашою, та що ми не масмо чого соромитися такого походження. Це всі ми раніше знали у неспільній формі, але без твердої підтримки. Через наших учителів ми дійшли до певности. Здається, що нині приходить кінець тій науці, та що нині ми відходимо назавжди. Та воно не так. Нині стрічаємо початок тої науки. Бо так, як одержаний скарб може збергтися, або пропасти, наше знання може бути використане, чи згублене. Оцінка на нашому дипломі щойно тоді буде корисна, як ми зуміємо застосувати її до життя. Обіцяємо вам, що життя с іма не зіб'є нас із пугі”.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

в тенісових — змаганнях на Союзівці. Бажаючи присвятитися медичним студіям, він ніс подання до кількох медичних шкіл на сході Америки і до кожного з них був прийнятий, включно з такими як: Сайд, Корнел і Колумбія. Юрко вибрав медичну школу при Університеті Корнелл, Н. Й., де й почне свої студії у вересні ц. р. Молодому медикові Юркові Савицькому бажасмо багато успіхів і витривалости в науці.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

в тенісових — змаганнях на Союзівці. Бажаючи присвятитися медичним студіям, він ніс подання до кількох медичних шкіл на сході Америки і до кожного з них був прийнятий, включно з такими як: Сайд, Корнел і Колумбія. Юрко вибрав медичну школу при Університеті Корнелл, Н. Й., де й почне свої студії у вересні ц. р. Молодому медикові Юркові Савицькому бажасмо багато успіхів і витривалости в науці.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

в тенісових — змаганнях на Союзівці. Бажаючи присвятитися медичним студіям, він ніс подання до кількох медичних шкіл на сході Америки і до кожного з них був прийнятий, включно з такими як: Сайд, Корнел і Колумбія. Юрко вибрав медичну школу при Університеті Корнелл, Н. Й., де й почне свої студії у вересні ц. р. Молодому медикові Юркові Савицькому бажасмо багато успіхів і витривалости в науці.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

в тенісових — змаганнях на Союзівці. Бажаючи присвятитися медичним студіям, він ніс подання до кількох медичних шкіл на сході Америки і до кожного з них був прийнятий, включно з такими як: Сайд, Корнел і Колумбія. Юрко вибрав медичну школу при Університеті Корнелл, Н. Й., де й почне свої студії у вересні ц. р. Молодому медикові Юркові Савицькому бажасмо багато успіхів і витривалости в науці.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

в тенісових — змаганнях на Союзівці. Бажаючи присвятитися медичним студіям, він ніс подання до кількох медичних шкіл на сході Америки і до кожного з них був прийнятий, включно з такими як: Сайд, Корнел і Колумбія. Юрко вибрав медичну школу при Університеті Корнелл, Н. Й., де й почне свої студії у вересні ц. р. Молодому медикові Юркові Савицькому бажасмо багато успіхів і витривалости в науці.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

в тенісових — змаганнях на Союзівці. Бажаючи присвятитися медичним студіям, він ніс подання до кількох медичних шкіл на сході Америки і до кожного з них був прийнятий, включно з такими як: Сайд, Корнел і Колумбія. Юрко вибрав медичну школу при Університеті Корнелл, Н. Й., де й почне свої студії у вересні ц. р. Молодому медикові Юркові Савицькому бажасмо багато успіхів і витривалости в науці.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

в тенісових — змаганнях на Союзівці. Бажаючи присвятитися медичним студіям, він ніс подання до кількох медичних шкіл на сході Америки і до кожного з них був прийнятий, включно з такими як: Сайд, Корнел і Колумбія. Юрко вибрав медичну школу при Університеті Корнелл, Н. Й., де й почне свої студії у вересні ц. р. Молодому медикові Юркові Савицькому бажасмо багато успіхів і витривалости в науці.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

в тенісових — змаганнях на Союзівці. Бажаючи присвятитися медичним студіям, він ніс подання до кількох медичних шкіл на сході Америки і до кожного з них був прийнятий, включно з такими як: Сайд, Корнел і Колумбія. Юрко вибрав медичну школу при Університеті Корнелл, Н. Й., де й почне свої студії у вересні ц. р. Молодому медикові Юркові Савицькому бажасмо багато успіхів і витривалости в науці.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

в тенісових — змаганнях на Союзівці. Бажаючи присвятитися медичним студіям, він ніс подання до кількох медичних шкіл на сході Америки і до кожного з них був прийнятий, включно з такими як: Сайд, Корнел і Колумбія. Юрко вибрав медичну школу при Університеті Корнелл, Н. Й., де й почне свої студії у вересні ц. р. Молодому медикові Юркові Савицькому бажасмо багато успіхів і витривалости в науці.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

в тенісових — змаганнях на Союзівці. Бажаючи присвятитися медичним студіям, він ніс подання до кількох медичних шкіл на сході Америки і до кожного з них був прийнятий, включно з такими як: Сайд, Корнел і Колумбія. Юрко вибрав медичну школу при Університеті Корнелл, Н. Й., де й почне свої студії у вересні ц. р. Молодому медикові Юркові Савицькому бажасмо багато успіхів і витривалости в науці.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

в тенісових — змаганнях на Союзівці. Бажаючи присвятитися медичним студіям, він ніс подання до кількох медичних шкіл на сході Америки і до кожного з них був прийнятий, включно з такими як: Сайд, Корнел і Колумбія. Юрко вибрав медичну школу при Університеті Корнелл, Н. Й., де й почне свої студії у вересні ц. р. Молодому медикові Юркові Савицькому бажасмо багато успіхів і витривалости в науці.

Успіхи Юрія Савицького З присмістю поздоровляємо молодого абсолювента Юрія Савицького, який 4-го червня, одержав ступінь бакалавра „кум лауде” в Ютицькому коледжі — Сиракюзькому університету. Юрій Савицький син Зиновія і Теодозії Савицьких, народився в Німеччині. До Америки приїхав в 1949 році зі своїми батьками. Будучи учнем ЮФА — гайскула в Ютиці, він був головою багатьох шкільних організацій. Закінчивши в 1962 р. гайскула з відзначенням, він одержав стейтову стипендію „Рідженте” для продовження університетських студій. Юрко був активним в студентських організаціях в Ютицькому коледжі, де за його ініціативою організовано регулярне висвітлювання заграничних місцевих фільмів, які тепер с дуже популярні на терені коледжу. Будучи цього року президентом Відділу „СУСТА”, він організував в місцевому коледжі виставку українського народного мистецтва, яку оглянуло коло 2000 відвідувачів. Не забув Юрко і про спорт, беручи активну участь в тенісовім гуртку та часто брав участь

Марія Дем'янівна Цібарт

5 липня відійшла від нас несподівано Марія Дем'янівна Цібарт у вічність, викликаючи жал і смукот у кожного, хто її знав, залишаючи невимовний жал в єдиної доні Вірі Славутич, зятя — професора д-ра Я. Рослава та вучки Оксаноки і внука Богдана.

Життєвий шлях Марії Цібарт зложий. Прийшла на світ 30 серпня 1898 р. в містечку Риків (9 кілометрів від Озівського моря) в родині залізничного службовця Дем'яна та Олександри Тучкович. Родина була велика і батькові було тяжко утримати її. Тому допомагала мати і часто бувала поза домом. Маленькій Марії (як старшій з двох сестер) доводилося перебирати в хаті обов'язки мами.

Вся громадянська війна перейшла на її очах. Пережила вона теж два страшні голоди: в 1921 р. і в 1932-33 рр. Не раз розповідала Марія Дем'янівна про голод в 1921 р., як то на станцію приїжджали поїзди, обліплени нещасними людьми, які їхали з усіх кінців України в Крим дістати солі, щоб їй вимінати за кусині хліба для голодних дітей.

А 1932-33 рік був ще тяжчий, бо й виняти щоє не було в кого. На її очах на полі „об'єжники” (так називали озброєних комуністів, що стерегли вже покошені лани) розстріляли двох жінок за те тільки, що назбирали трохи колектив для нещасних дітей. Сама ж Марія Дем'янівна лежала вже без надії — розпухла від голоду.

В 1921 р. Марія Дем'янівна вийшла замж за Якова Цібарта й поселилися вони біля Мелітополя, де чоловік її мав над річкою Молошою хутір з 60 гектарами землі, садом і лісом, решту мастику 1000 гектарів землі, майстерню, де виробляли меблі та два будинки, вже забрали комуністи.

І ось влітку 1930 рік. Одного

Праця HELP WANTED MALE

МЕХАНІК І помічник механіка, добра нагода у фірмі...

ІНСПЕКТОРИ До виконання простої механічної інспекції...

МАШИНИСТИ при токарських в а станках (engine lathes)...

SERVOMETER CORP. 82 Industrial East, Clifton, N.J.

TOOLMAKERS Top men, top wages. Air conditioned shop...

LINKER DIV. CHROMALLOY CORP. OF RAILWAY 201 888-2422

KITCHEN HELPERS Cooks & porters. Full & part time positions...

DREW UNIVERSITY Madison, N.J. Dialing Hall - Mr. George Koening, Director

МЕХАНІК у місті Нью-Йорк при Bonax, Slinger 112, 107, 52 & Fancy St. Почітка праця.

HELP SKILLED HELP MACHINISTS SKILLED Machine shop & final assemblers...

THOMAS COLLATOR INDUSTRIES Sub. of Pitney-Bowles. World wide recognized products...

ЗАГАЛЬНА ФАБРИЧНА ПОМІЧ Стала праця. Добрі умови праці...

DEN-GRE Arnot & Nicholson Streets Lodi, N.J.

ПОБАЖАНІ МУЖЧИНІ Помічники та фахові до фабрики пластичних витисків...

ПОМІЧНИКИ Стала праця, нагода для авіації, можна навчитися ремесла...

АСМЕ НАЦІОНАЛЬНА РЕФІГЕРАЦІОНА КО. 19-26 Hazen St., Atonia, N.Y.

МАШИНИСТ До заводу працює на машині, мусять бути спроможні сам встановити машину...

Праця HELP WANTED FEMALE Операторки до шиття на Singer, Metrow & Union Special машинах...

КІТЧЕН ХЕЛПЕРС Salad girls, counter girls. Full & part time positions...

Праця HELP WANTED FEMALE WOMEN MACHINE OPERATORS LIGHT ASSEMBLY WORK OF COMPONENTS

REGISTERED NURSES and LICENSED PRACTICAL NURSES Full time & part-time. Salary for RN's \$104...

CLERK, STATISTICAL Knowledge typing & good handwriting essential...

ОПЕРАТОРКИ Досвід. Праця при уніформних до мед. центр. Добра платня...

МЕХ. КОПОВНИСЬКІВ Тіні забутих предків Ціна - 50 центів

Із споминів про професора Корнила Заклинського і табору Гімюнді (1916-18)

(Замість квітів на свіжу могилу незабутнього Учителя) (2)

Січень 1917 р. приніс основні зміни в житті школи. Управа табору перенесла гімназію до Кірхбергу до Гімюнді. На гуртожиток для учнів призначено два баракки в найздоровішому кутку табору...

Перекесення гімназії до табору започаткувало бурний розвиток тієї школи. Число учнів подвоїлося. Для уможливлення вступу до гімназії організовано підготовчу класу з півсоткою учнів. Поповнено учительський збір, в якого склад крім догочасних учнів шк. О. Бачинський, Гнатичак, Грицичак, Ю. Мискевич, децю пізніше д-р В. Пастушчин і проф. Джуган. Управу гімназії перебрав о. д-р М. Коирад...

ТО ЩЕ БІЛЬШЕ БУДЕ СМАКУВАТИ ЯК ДО ТЕПЕР

Загальною знаною є вже Cafe Geiger. Багато гостей зі своїми приятелями приходять до цієї каварни улаштованої на європейський смак, щоб при гарній музиці скритися від дури та провести вільний час. Cafe Geiger, 208 East 86th Street, New York, крім доброї музики, є знама теж з добрих налітків та знаменитих страв. Властителями панові Helmutov Vollmer-ові адалосо затрудили кухаря з фховним знанням і нте р національної кухні. Цим кухарем є пан Ernest Hozdovits. Він набув свій фах у Мадярищині. Він працює на кафе з знаних ресторанах, як "Budua" і "Vendex-Lato" у Будапешті, та в парижському знаному ресторані "3 Tokay". Тепер працюючи тут у Cafe Geiger ми маємо змогу смакувати його страви на обід та вечері. (Огол.)

Праця HELP WANTED FEMALE

ОПЕРАТОРКИ до шиття на Singer, Metrow & Union Special машинах. Злощуватися до NINA - LEE MANUFACTURING COMPANY

КІТЧЕН ХЕЛПЕРС Salad girls, counter girls. Full & part time positions...

STENOGRAPHER Expd. Able to take shorthand use elec. typewriter & IBM transcriber. Knowledge general office routine. NE plant loc.

ОПЕРАТОРКИ Досвід. Праця при уніформних до мед. центр. Добра платня...

МЕХ. КОПОВНИСЬКІВ Тіні забутих предків Ціна - 50 центів

Міннеаполіс, Міннесота ЗАКІНЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО РОКУ В УКРАїнСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ ШКОЛІ

Відбулося воно 11 червня в залі парафії св. Юрія. В церкві був відслужений священиками: Мик. Антохієм, д-р Волод. Левичським і А. Кістем Молебен Подяки, на якому були приявні всі діти (88) та вчителі (16). Зроблено спільну знімку. В програмі святкування були: деклямація Лідії Хорольц, вступ діточого хору під керівництвом п. Царградської, промови провідників школи: о. Антохія, Ів. Сингайського, провідників поодиноких класів (8-ти), роздача свідоцтва і гостина для школярів.

З чималими труднощами ведена спільна школа для дітей наших православних парафій - мас гарні успіхи. Видно це на закінченні навчання, з якими родичами наші діточки бігали, співа-ли, голосно говорили й з веселими обличчями приймали нагороду - свідоцтва. Батьки пройшли потіштити своїми наслідками. Коли б всі батьки послали своїх діток до Рідної Школи, було б їх напевно коло двох сотень. Вчителі належить признання й пойка за жертвенну працю, про що гарно говорив голова шкільної ради інж. Юрій Филипович.

Українська Православна Школа постала зі злиття двох шкіл: про парафію св. Михаїла і св. Юрія, бо парафія св. Володимира в Ст. Полі їзла дальшого віддалення мас своєю школою. Масно на нашому терені гарні вчительські сили, що могли б посвятити кілька годин для навчання рідних діток. Однак це проблема важка, і приходить вести школу при участі всього 16 охотників - вчителів. Наша школа мала дев'ять класів, в наступному шкільному році просякється до-

Рімінська матура

Твердими емігрантськими шляхами мандруємо вже двадцять років. Пролетіла непомітно майже половина нашого життя, і хочеться чомусь оглянутися назад, підсумувати наші здобутки та втрати, пригадати жорстоке минуле. Може це відваляється тут за тонацькими роками, коли запалом і кров'ю ми пробували писати, хоч і під не-своїми прапорами в найбільш безнадійний час, історію власного народу? Або може це голос повільного сумління наказує кождому з нас здати звіт за двадцять років служби, хоч і в цивільних одинствах, але все таки на світовому відтинку боів за почесне ім'я далекої Вітчизни?

Відгремів останні стріли другої світової війни та повернулися додому мільйони армії переможців і переможених; не могла повернутися додому тільки українська молодь із рядів Української Національної Армії, засуджена жорстокою історичною долею на сороклітнє мандрування по чужих країнах. Ще дові пригадується неласкава Беларія, зимне та голодне Ріміні зі своїми безконечними репатріаційними комісіями. Завалалося, не було виходу. Але вже на останніх барикадах людської витривалості пригадалося велике слово: "Ліби у нас було зерно пирі!" І несподівано, серед найбільш несприятливих умовин, росла та кришчала віра у Вічну Справедливість, у свої власні сили. Ставши з воєнних гімназійними студентами, та ідучи беззаперечно за твердими кваліфікаціями директора Рімінської гімназії: "В гризку хлісину пам'ятайте захолювати рінновату духа" ми здобули барикаду за барикадою. А в час вагань і невирі допитали з далекого Рима і кількох з моїх сердечних друзів, яким не судилося діждатися радісної хвилини повороту на батьківщину. Але здорова думка про добре використаний час в таборавій гімназії привернуло рівновагу.

Вкінці табор совхався за ліском і кожний з нас залишився сам-на-сам із своїми думками - споминами. Не наче в калейдоскопі мінялися картини з трохлітніх пережить. При чому тло моїх радісних почувань ханліни повороту додому замрячувалося, тежніло, прикривалося чорною хмарою на згадку, що на таборовому центарі залишилася моя добра мама і кількох з моїх сердечних друзів, яким не судилося діждатися радісної хвилини повороту на батьківщину. Але здорова думка про добре використаний час в таборавій гімназії привернуло рівновагу.

Ми верталися на батьківщину загартовані злиднями, з деяким життєвим досвідом, з міцними підвалинами для дальшої науки, а передусім з сильним бажанням цілим нашим еством служити Україні. Нам товаришав дух Корнила Заклинського. (Кінець)

Закли до колишніх жителів табору в Гімюнді та їхніх родин

До друку підготовляється збір праці "Спомини про табір для українських воєнних вивселенців у Гімюнді". В збірку увійде багатий ілюстративний та архівальний матеріал. Заходами "Комітету Побудови Пам'ятника Українським С-к я та льцям помершим в таборі Гімюнді" Управа міста Гімюнді передає видавничому Комітетові "Споминів" понад півсотні знімок. Інших два десятки світлин найшлися в архівах наших діячів, які перебували в таборі або були з ним ділово зв'язані (Впр. о. Д. Шуль, св. п. д-р Л. Ганкевич, св. п. д-р О. Колесса і ін.). Все ж таки анаї ілюстративний матеріал зібрані інформації не є повні. Оцею дорогою Комітет звертається до всіх заінтересованих, щоб зволкли передати до його використання всякого рода пам'яток з названого табору та надіслати свої спомини. Редакційні матеріали просимо слати на адресу: Ivan Tesla 8 Torrey St., Ottawa 2, Ont., Canada

НА НАШІ, НЕ СВОІ ЗЕМЛІ

ІК ВИСУВАЮТЬ ПЕРЕДОВИХ ...Ось доярка Ольга Прохоренко, - читасмо в нарисі "Пахне хлібом у полі" ("Література України" з 12 липня). - Батько її загинув на фронті в першій діт війни. На ферму Ольга прийшла 1944 року, коли їй було одинадцять років. Доглядала телят, а потім, як стала біля корів, то і по цей день. Усе життя, усе вміння своє віддас корівкам. Минулого року надоїла 32 тисячі літрів молока (плія у неї 28 тисяч).

Що ж тепер? В Ольги віддірали аж сім найкращих корів і віддали "передовій" доярці. Коли автор нарису хотів познайомитися з цією "передовою" дояркою (колгосп у селі Лесках на Черкащині) і запитав дівчат та молодців, як її знайти, то у відповідь почу: "А навіщо вона вам? Для газети? Тоді не треба йти... Бо так і кожна з нас може стати передовою. Їй дали групу найкращих корів, яких у нас повідбирали..."

ВОЛИ Є - ВОЗА НЕМА

... Коли вже згадав про електрику, - пише в "Літературній Україні" з 10 червня письменник Степан Олійник, - то хочу сказати і про те, що часом засмучує. З різних місць люди часто пишуть: "Через нашу колгоспну землю високо в небі, понад нашими хатами, проходить високопольна лінія, яку й ми помагаємо прокладати. А в селі темно, світло й досі гасовими лампками..."

Ходить письменник по міністерствах, к л опечється. Часом, бува, помагає, а часом, - каже він, - все надалі відкладають, пояснюючи: "Енергії у нас достатньо, та от не вистачає стовпів, дрого..." Як у тій приповідці: воли є - воза нема, ярмо є - волів нема.

REAL ESTATE DISPLAY ПРОДАТЕ ЧИ КУПІТЕ? ДОМІ - БИЗНЕСИ - ЛІТНІСЬКА - ПЛОЦІ - ФАРМИ TRIDENT REALTY CO. 98 Second Ave. - NEW YORK, N.Y. - Tel: 477-8400

ОБЛАСНОГО ОРГАНІЗАТОРА на стейт і місто Нью Йорк

ПРИЙМЕ НЕГАПНО УКРАїнСЬКІЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

Постійна праця, життєве, акцидентне і соціальне забезпечення, пенсійний фонд і інші урядові управління. Платня по умов. Злощонення з коротким життєвим слід послати на адресу: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J.

ТАРЗАН, ч. 5669. Тарзан не піддається!

Воєвник незабаром грюкав. - Це село є призначене на атаку! Присядайте до нас без боротьби, або... - Ніколи! - ричав мавполуд. - Зараз відіди!

САРКА COMPANY DEPARTMENT STORE 48 E. 7th St. Tel: GE 3-3556. New York City. Просимо користатися з платиною "АРКІ" для розважк Балаш гостей на Обід.

Ріане

Українське Висше Класу ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Ave., New York City

НАДАЛІ ПЛАЧТИ З ОДНОГО і дуже добрі ХАРЧЕВІ. Ріане авта, холодильники, телевизор, машини до праці і шиття і т. д. Урядові години від 8:30-7 веч. Субота до 8 веч. В липні і серпні в неділю закрито.

SERVICE

Якщо ви справді дбаєте про своє авто, удайтеся до MARIO'S AUTO INSPECTION SERVICE Mario De Santis Prop. Направа авт досвідченими механіками. Shell Bay Road, Mayville (Opp. exit). 609 of State Inspection Service Cape May Court House. Phone (609) 465-5407

Real Estate

ОЗЕРО окружене 88 акрами землі в розбудованій секції околиці Союзівки, від на Мінесоту. Рінина \$50,000. Мотель з авт при гавеню, ресторан з ліценцією на алкогольну валюту. Ціна \$85,000. STEPHAN OKSBIW P. O. Box 843 KERHONSON, N.Y. Новак тел: 914 634-7000

ДО ПРОДАЖУ ЛЬОТИ У центральній Флориді, у серці цитрусових плантацій. Маю на увазі українське поселення. За інформацією пишати: Petro Vanko, Rt. 1, Box 128 Dade City, Fla. 33524

До винайму

МЕШКАННЯ ДО ВИНАЙМУ для 2-ох старших осіб або самотньої жінки чи чоловіка. Бл. Нью Бронксів, Гарія околиці. Тел.: 249-9210

4-KIMNATHE МЕШКАННЯ НА АСТОРІ до винайму від 1-го вересня. Ціна 78 дол. (рент-контроль). Телефонувати ввечері після 5-ої год. на слідуюче число: 726-7189 в Нью Йорк

Directors Funeral

Theodore WOLININ, Inc. Директор Похоронного Заведення 123 East 7th Street NEW YORK, N. Y. (8) Tel: GR 5-1437 СОЛІДНА ОБСЛУГА

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED Обслуга ШИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. 801 Springfield Avenue NEWARK, N. J. IRVINGTON, N. J. ESsex 5-6555

ПЕТРО ЯРЕМА

займається Похоронним в БРОКН, БРОКЛІН, NEW YORK і ОБОЛОНІ. Контрольована температура. Модерна калішня до ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N. Y. ORegon 4-3568

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕВНІ

займається Похоронним в БРОКН, БРОКЛІН, NEW YORK і ОБОЛОНІ. Контрольована температура. Модерна калішня до ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N. Y. ORegon 4-3568

ПЕТРО ЯРЕМА

займається Похоронним в БРОКН, БРОКЛІН, NEW YORK і ОБОЛОНІ. Контрольована температура. Модерна калішня до ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N. Y. ORegon 4-3568

ПЕТРО ЯРЕМА

займається Похоронним в БРОКН, БРОКЛІН, NEW YORK і ОБОЛОНІ. Контрольована температура. Модерна калішня до ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N. Y. ORegon 4-3568

Монгол сплюнув із відрозю. - Дуже добре... Завтра ви відчуете люту хана Зетара!